

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Narratio quorundam signorum, cum quibus uisitatione[m] sui spiritus
sanctus diebus nostris quibusdam dignanter infudit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

(sicut supra dictum est) paraclito huic, ut introitet, aperuit mcerendo in amaritudine, & nolendo siue renuendo temporaliter consolari.

¶ Be eo quod dominus, premisso, spūs ubi vult spirat, subiungit, & vocē eius audis, sed nescis unde veniat aut quo vadat: & quod veniens idem spūs, signum aliud quod ostendat, competens gratie quam importat. Cap. XVII.

Vid tandem cum tali uel tanta dignatiōe spirauerit spiritus ubi uult: & uocem

(inquit) eius audis, sed nescis unde ueniat aut quo uadat. Verus sermo quem dixit, & uocem eius audis. Non em̄ tacere potest qui gratiam accepit eiusmodi, etiā si interdum propter causam uel discrimen aliquod tacere uelit. Exēpli gratia: factus sum (ait Hieremias) in derisum tota die, omnes subsannant me: quia iam olim loquor, uociferans iniquitatem, & uastitatē clamito. Et factus est mihi sermo dñi in obprobrium, & in derisum tota die, & dixi. Non recordabor eius, neq; loquar in noie illius. Cū hoc dixisset & hoc dicto tacere proposuisset, quid cōtinuo sequitur? Et factus est (inquit) in corde meo quasi ignis exaestuans, claususq; in ossibus meis, & defeci ferre nō sustinens.

Iohan. 3.
Hō diuinitus
inspiratus, ta
cere nō potest
Hierē. 20

Psal. 38.

Esa. 58

Iohan. 3

Psal. 76

Esa. 66.

Matth. 3
Actu. 2.

Vvaldrada
puella spiritu
sctō repleta

¶ Narratio quorundam signorū, cum quibus uisitacionem sui spūs sanctus dieb; nostris quibusdam dignanter infudit. Cap. XVIII.

E signis maioribus nunc interim taceam, uidelicet de signo uel significatione, qua super dominum in specie columbæ, & super apostolos eius apparuit in igne, ut erat & illius iudicis iram nobis mitigaturus, & istorum corda eatenus infirma per zelum bonum accensurus. De minoribus, quos nostro tempore uis-

dimus nō pigeat uel nos scribere, uel aliquem attendere, si fuerit beniuolus, quicunq; hæc legere dignabitur. **¶** Puellæ cuidam nomine Waldradæ, cum esset in apparatu nuptiarū, q̄ tamen animo eius nō sedebat ipsa nocte, uigilant em̄ alijs dormientibus, sic afflauit iste paracletus, ut præ magnitudine caloris euigilarent q̄ dormiebant, & inclamarent, putantes quod arderet ipsa domus. Iacebat iuxta matrē uiduam, sanctæ uiduitatis propositū habentem, cū per fenestram domus superiorē ecce aduenit & intrauit ignis magnus, & descendens ad eā, q̄ sola hæc uidebat, in os & in secreta uentris illius illapsus est. Prima ipsius mater p̄ magnitudine ardoris, q̄ fortiter tangebatur, somno excussa est, & in clamās altius, surgite (inquit) surgite: ardem; ardemus. At ille ignis erat nō cōburens, sed illuminans: non corpus cōsumens, sed animæ lucens. Cū ergo turbarentur, & ardorem quidem sentirent, sed ignem non uiderent, tandē persensit mater, q̄ ardor ille de filia ueniens sese diffunderet, quæ iam diuino amore inflāmata, uulnerato corde flebat abundanter, ita ut ex illa hora per multū tempus lachrymis fluere non cessaret. Quam uocem eius extic̄ audiuit aliquis: Contigerat em̄ illi secundum hoc ipsum capitulū, quod tractamus nunc, quod dixit dñs, spūs ubi vult spirat, & uocē eius audis, sed nescis unde ueniat aut q̄ uadat. Quæ ergo uocē eius extic̄ audiuit aliquis, nisi uotū & ppositū, & tenorē sanctæ uirginitatis? Deniq; usq; ad senes

Iohan. 3

ad senectutē in proposito permansit, & in reclusionē uitam solitariā duxit, tandēq; cursu consummato ante hos annos ferme quatuor pro terrenis, de quare medio uocata fuerat, nuptijs ad cœlestes (ut credimus) nuptias transmigravit. ¶ Alius quidam, cū penē incon solabiliter lugeret incolatum suū prolongari, & cum ecclesiastice laudaret mortuos magis q̄ uiuentes, & sicut de Anna legitur nusquam uultus adolescentis in diuersa mutarentur, quadā nocte, cum se sopori dedisset, dolore plenus & totus in luctu, ecce uidit quodam modo cœlum desuper modice aperiri, atq; inde quasi talentū lucidum substantiæ ineffabi lis, substantiæ uiuentis, uelociter atq; dicto citius demitti: quod illapsū pectori eius, ma gnitudine uel pōdere suo protinus illū somno excussit, auro grauius, melle dulcius. Quod ubi illapsū est, primū quidē aliquantula morula quieuit, seq; ab omni motu continuit, il lo quoq; quiescente (ut forte resupinus iacebat) & expectante euentū rei, mox autē moueri cœpit, & circuire uterq; interioris hominis, uterq; animæ, quæ (ut faretur) ipse nesciebat ea renus, quod tantæ esset capacitatis. Circuibat itaq; modo mirabili res uiua, & uera uita, sem perq; circuitus sequens erat præcedente maior, multoq; amplior, donec tandem ultima in fusio ueluti quoddam magnum flumen inundans, hoc dabat intelligi uel sentiri, quod totum animæ uel cordis exceptorium plenū esset, & plus capere non posset. Quo facto, iterum quieuit paulisper, ut neq; influeret, quod iam fecerat: neq; efflueret, quod postmodū fecit: & interim uolebat homo interior quasi faciem clarius uidere illius substantiæ uiuen tis, sed quodammodo occultabat se, ut nō uideretur facies eius, cū ualde magno pondere portaretur, & in magna dulcedine sentiretur. Postmodū cœpit reflecti, aliamq; in partem circuitus agens in modū fluminis, per leuam latus effluxit, uidentibus oculis interioris ho minis, quod cū ultimus fluxus efflueret, paululū substitit, & ecce uidebam (ait) quia sub? stantia illa pulcherrima quasi aurum liquidum erat.

Qualis est illa
spūll. infusio.
Psal. 119.
Eccl. 4.
1. Reg. 1.

¶ Item de eo quod ait, & uocem eius audis, quod uox hominis inspirati ge mituosa sit, quid sit nescire unde ueniat, quid sit nescire quo uadat. Cap. XIX.

Gitur quia nemo scit, nisi qui accipit quamlibet gratiarum eiusmodi, recte & ueraciter dicit ipsa ueritas, & uocem eius audis, sed nescis unde ueniat aut quo uadat. Audis uocē gemētis, audis uocē uerba dei loquētis, sed nescis ul' qualē de camino gemituosa uox formata sit, uel quali de flumine uox exultationis & confessionis imbuta & lætificata sit. Hoc est nescire unde ueniat. Et qd est nescire quo uadat. Nimirū nescire quid desyderet, cur exultans gemat, gemens exultet. Ipse scit quo tē dat, & secundum scientiam ueram loquitur. Quemadmodum desyderat ceruus ad fontes aquarum, ita desyderat anima mea ad te deus. Et cætera his similia. ¶ Tu forte, dum ille se cretum se esse putat, uel secretum habere quod amat, ut absq; arbitris fortiter pro uelle suo gemat, & uocem sui gemitus ipse audiat, quam utiq; ipsum audire, sicut panem comedere delectat, ita ut ueraciter possit dicere, fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, tu (inquam) forte casu, illo ignorante, prope accubabas, & illo eiulante in sublime, & gemitibus frena laxate, audisti & miratus es, audisti & cōpassus es, quippe qui eiusmodi uulnus nec dum expertus eras, & iccirco nesciebas tantorum gemituum quæ uel qualis causa e rat. Et reuera mirari poteras. Quis enim tam fortiter gemere potest pro aliqua seculi ama ritudine, quam gemit ille qui eiusmodi est præ dilectiōis dei dulcedine? Ibi plane est quod apłus loquitur. Nam qd oremus, sicut oportet, nescimus, sed ipse spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Et uere mirum atque ineffabile est, quod cum iste spiritus illis, qui dicunt, super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus, dum recordaremur Syon, pro consolatione detur, unde & dictus uel nominatus est paracletus, hic idem ad ueniens, cum se infuderit, totumq; animæ habitaculum in possessionem suam redegerit, adauget gemitus, multiplicat lachrymas, crebriora distendit suspiria, facie tamen permanente lætissima, ita ut tu oppido mireris hilaritatem uultus in publico, cuius quasi per insidias delitescens audieras gemitus in occulto. Sicut ergo nescis unde ueniat, ita & illud nescis q̄ uadat, nec satis unq̄ scire poteris, nisi & tibi similiter cōtingat, nisi simile uulnus ab isto spiritu pietatis excipias.

Psal. 47.
Gemitus ma
gnus, sed dul
cis pie lugen
tibus.

Roma. 8

Psal. 136.

In isto